

פקודת העיריות (תקון),

מס' 3 לש' 1940.

פקודה המתקנת את פקודת העיריות, 1934.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת העיריות (תקון), 1940, וקוראין אותה כאחד עם פקודת העיריות, 1934, הקרויה להלן הפקודה העיקרית.

השם הקצר.

מס' 1 לש' 1034.

2. סעיף 98 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שפסקא כ הימנו תסומן מחדש כפסקא כא וע"י הוספת הפסקא דלקמן שתסומן כפסקא כ:—

תקון סעיף 98 של הפקודה העיקרית.

(כ) לפקח, או לאסור על אוסף כספים במקומות צבוריים ע"י מכירת סרטים וכיוצא בזה, או לאסור אוסף כספים כזה;".

„אוסף כספים
ברחובות וכו'.

3. סעיף 101 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י מחיקת המלים „וכל בנין אחר שבני אדם גרים בו או עובדים בו" שבהגדרת המונח „בנין" המופיעה בו והחלפתן במלים „וכל בנין או מבנה אחר".

תקון סעיף 101 מן הפקודה העיקרית.

4. הפקודה העיקרית תתוקן ע"י הוספת הסעיף דלקמן שיסומן כסעיף 103 א ויבוא לאחר הסעיף 103:—

הוספת סעיף חדש
בפקודה העיקרית
שיסומן כסעיף 103 א.

103 א. אם נתיחדה קרקע במשך כל השנה השוטפת או במשך רוב השנה לשם שמוש כמגרש־משחקים או כמגרש הפתוח לקהל, או אם נאסרה או הוגבלה הבניה על אותו מגרש עפ"י כל פקודה הנוהגת באותה שעה בנוגע לבנין עיר או עפ"י כל תכנית שתוכנה על פיה, רשאית המועצה, באשורו של המושל, לפטור אותה קרקע ממס הרכוש לעירייה, כולו או מקצתו, ככל אשר יישר בעיניה".

„הסמכות לפטור
ממס רכוש קרקע
שהבניה עליה
אסורה או
מוגבלת.

5. סעיף 105 מן הפקודה העיקרית יתוקן —

תקון סעיף 105 מן הפקודה העיקרית.

(א) ע"י הוספת התנאי דלקמן בסוף הסעיף־הקטן (1) מאותו סעיף:

„בתנאי שאם המושל יאשר זאת תהיינה לכל עירייה שתי ועדות הערכה או יותר משתים שתמונינה כאמור לעיל", וכן

(ב) ע"י הוספת הסעיף־הקטן דלקמן שיסומן כסעיף־קטן (3) מאותו סעיף:—

„(3) כל הפעולות, הציוויים, הענינים והדברים שפקודה זו מצוה כי ייעשו ע"י ועדת ההערכה דינם כאילו נעשו כהלכה לכשהם נעשים ע"י רוב חברי הועדה:

בתנאי שועדת ההערכה רואין אותה כאילו הורכבה כהלכה אם בכל ישיבה מאותה ועדה יהיו נוכחים היושב ראש וחבר אחד, אלא שאם היו חלוקי־דעות בין היושב ראש ואותו חבר בכל ענין שהוא, דוחין את ההחלטה בענין זה לישיבת ועדת ההערכה שבה יהיו נוכחים כל חברי אותה הועדה".

6. סעיף 107 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י ביטול התנאי המצורף אליו והחלפתו בתנאי דלקמן:

תקון סעיף 107 מן הפקודה העיקרית.

„בתנאי שאם קרקע או בנין תפושים או פנויים הוערכו עפ"י הוראות פקודת מס הרכוש העירוני, רואין את ההערכה הזאת כשווילצורף-מס של הנכס ובמקרה זה, אם מוטל המס על בעל הנכס, תהא ההערכה סופית, והוראות הסעיפים 110 ו-111 לא תחולנה עליה.”

פרק קמו.

7. הפקודה העיקרית תתוקן ע"י הוספת הסעיף דלקמן שיסומן כסעיף 110 א ויבוא לאחר סעיף 110:—

הוספת סעיף חדש לפקודה העיקרית.

10 א.—(1) ועדת ההערכה רשאית מזמן לזמן במשך שנת הכספים להוסיף לרשימת ההערכה את הפרטים המובאים בסעיף 106 כיחס לכל בנין שבניתו הושלמה יותר מדי מאוחר מכדי לכלול אותו ברשימת ההערכה כפי שנקבע באותו סעיף (הקרוי לקמן בשם „בנין חדש”) והחל מתאריך אותה הוספה תהא הערכתו של אותו בנין חדש כלולה ברשימת ההערכה ותהווה חלק הימנה והמס שמשלמין בעד אותו בנין חדש בעד אותה שנת הכספים יהא אותו חלק מן השוילצורף-מס של הבנין שיחסו לכל השוילצורף-מס יהא כיחס שבין מותר שנת הכספים, החל מאותו תאריך, לשנת הכספים כולה.

„הוספת בנינים חדשים לרשימת ההערכה.”

(2) כשועדת ההערכה כוללת בנין חדש ברשימת הערכה עפ"י סעיף-קטן (1) הימנו, עליה ליתן מיד מודעה בכתב לבעל הבנין או למחזיק בו (אם יש מחזיק) על הכללתו של הבנין ברשימת ההערכה.

(3) הבעל או המחזיק של הבנין החדש שהוכלל כך ברשימת ההערכה רשאי תוך ארבעה עשר יום מיום קבלו את המודעה, וכל אדם אחר המוצא עצמו מקופח ע"י כך רשאי תוך ארבעה עשר יום מיום ההכללה, לערער על ההכללה בפני ועדת ההערכה, באופן ועל יסוד הנימוקים המובאים בסעיף קטן (1) מסעיף 110, והפרוצדורה לגבי ערעור כזה תהא כפרוצדורה המפורטת בסעיפים קטנים (2) ו-(3) מאותו סעיף.

(4) ועדת הערכה תמסור מיד מודעה בכתב לכל אדם המערער עפ"י סעיף-קטן (3) דלעיל על החלטתה בערעור, ואותו אדם רשאי לערער בפני בית המשפט לערעורים תוך ארבעה עשר יום מיום קבלו את המודעה הנ"ל, והוראות הסעיף 111 תחולנה על ערעור כזה.”

8. סעיף 111 מן הפקודה העיקרית יתוקן —

תקון סעיף 111 מן הפקודה העיקרית.

(א) ע"י הוספת התנאי דלקמן בסוף הסעיף-הקטן (1) מאותו סעיף:—

„בתנאי שאם אשר זאת המושל, יהיו לכל עיריה שני בתי-דין לערעורים או יותר משנים שיורכבו כאמור לעיל, וכן

(ב) ע"י הוספת הסעיף-הקטן דלקמן כסעיף-משנה (א2) מאותו סעיף: —

„(א2) כל הערעורים שהובאו בפני בית-הדין לערעורים עפ"י הוראות הפקודה הזאת פוסקין בהם ברוב דעות של חברי בית-הדין:

בתנאי כי בית-הדין לערעורים רואין אותו כאילו הוא מורכב כהלכה אם נוכחו היושב ראש וחבר אחד בבירורו של ערעור בכל ישיבה מהישובות הנ"ל, אלא שאם היו חלוקי-דעות בין היושב-ראש ואותו חבר מביאין את הענין בפני בית-הדין לערעורים המורכב משלשה חברים כאמור לעיל“.

9. סעיף 115 מן הפקודה העיקרית מבוטל בזה והסעיף דלקמן יבוא במקומו:—

115.—(1) אם איזה סכום שחייבים בתשלומן לחשבון כל מס שהוטל עפ"י הוראות הפקודה הזאת נשאר בלתי נפרע בסוף חמשה עשר יום לאחר היום שבו הגיע פרעונו, תשלח לאיש החייב בתשלום המס הודעה בכתב בה ידרש לשלם את הסכום בתוך חמשה עשר יום למן היום שבו נמסרה לו ההודעה.

(2) אם אי-אפשר למצוא את האיש החייב במס או אם הוא מסרב לקבל הודעה, תהא מסירת ההודעה מסירה כחק אם הדביקה במשרד העירייה ואם הדביקו העתקה ממנה במקום בולט של הנכס שבעדו מגיע המס.

(3) עברו חמשה עשר יום ממסירת ההודעה הנ"ל כאמור לעיל ולא שולם המס, רואין את המס כמס שפגרו בתשלומן וראש העירייה רשאי ליתן כתב הרשאה בחתימת ידו ובחותמת העירייה, ערוך לגובה מסים של העירייה, המצוה אותו לדרוש תשלום מידי של הסכום המגיע, ואם סרב לשלם, לגבות את המס ע"י תפיסתם ומכירתם של נכסי מטלטלין של האדם החייב בתשלום המס, באופן הנקבע לקמן.

(4) (א) גובה המסים של העירייה ידרוש מהאדם החייב לשלם כי הסכום הנזכר בכתב ההרשאה ישולם מיד, ואם הוא מסרב לשלם או מתרשל בתשלומן ייכנס הגובה לביתו או לאדמותיו ויתפוס אותם החפצים השייכים לו אשר לדעת גובה המסים של העירייה הם מספיקים, ובהתחשב עם הוראות סעיף זה, יחזיק את החפצים התפוסים על חשבונו של הסרבן למשך ארבעה עשר יום, ואילו אם הוגשה תביעה משפטית עפ"י פסקא (ו) של סעיף-קטן זה, יחזיקם כך עד למתן פסק דין או צו באותה תביעה משפטית.

(ב) אם אין הסרבן משלם בתוך ארבעה עשר הימים את הסכום המגיע יחד עם הוצאות המשפט והתפיסה, ובהתחשב עם כל פסק דין או צו של בית המשפט בתביעה שהוגשה עפ"י פסקא (ו) דלהלן, ימכרו החפצים

„פעולות משפטיות
בבית תשלום“.

הכנסת סעיף חדש
במקום הסעיף 115
של הפקודה.
העיקרית.

במכירה פומבית בהתאם לצו שינתן ע"י ראש העיריה:
בתנאי, שאם היו החפצים התפוסים חפצים העלולים
להתקלקל, מותר למכרם מיד במכירה פומבית לפי צו
מאת ראש העיריה.

(ג) פדיון המכירה ישמש לתשלום הסכום המגיע בצירוף
הוצאות המשפט והוצאות ההוצאה לפועל, ואם נותר
עודף, מחזירין אותו לבעליו.

(ד) רשאי ראש העיריה ליתן כתב הרשאה נוסף המרשה
והמצוה את גובה המסים של העיריה, אם אין מרשין
לו להכנס לאיזה בית או בנין של הסרבן לשם הוצאת
כתב ההרשאה לפועל, להתפרץ לתוך הבית או הבנין
הנ"ל בשעות היום במעמד המוכתר או שני נכבדים
של השכונה שבה נמצא הבית או הבנין או במעמד שוטר
ולהכנס לשם ולהוציא לפועל את כתב ההרשאה המקורי
באופן שנקבע בסעיף זה.

(ה) אסור לתפוס או למכור בתוקף כל כתב הרשאה
הניתן עפ"י סעיף זה כל סחורות או חפצים שהם
פטורים מתפיסה עפ"י הוראות הסעיף 3 מפקודת
הפרוצדורה האזרחית, 1938.

(ו) כשתופסין חפצים עפ"י הוראות הסעיף הזה, רשאי
כל אדם המוצא עצמו מקופח להגיש משפט נגד העיריה
ולתבוע את החזרת החפצים או את תמורתם בין בדמי
נזק ובין בלא דמי נזק, בשל

מס' 14 ל'ש' 1938.

(1) החזקתם, או

(II) כל נזק שנגרם להם, או

(III) כל עיקול בלתי חוקי, בלתי צודק או מופרז.

או

(IV) כל הסגת גבול או נזק לכל נכסים אחרים, בין
מקרקעין ובין מטלטלין;

או שרשאי הוא להגיש תביעה לכל נזק שנגרם כאמור
לעיל, והעיריה תהא אחראית לכל דבר שנעשה או
שמכוון להיות נעשה עפ"י סעיף זה, ומותר ליתן פסק
דין נגדה על כך:

בתנאי שאין להגיש תביעה כזאת לאחר תום ארבעה
עשר יום מיום תפישתם של החפצים:

ובתנאי שאם הוגשה תביעה כזאת ע"י האדם שטוענים נגדו שפיגר בתשלום מסי, אין דנים בה אלא אם השליש בבית המשפט את סכום המס שטוענים עליו שפגר בתשלום או אם נתן ערבות לאותו מס כדי הנחת דעתו של בית המשפט או אם שחררוהו מתשלום מסי בית המשפט כולם או מקצתם מחמת דלות בהתאם לכל פקודה או תקנות בית דין.

(5) (א) הוראות התקנות 4 ו־6 מתקנות המסים (גביה) תחילנה על משפט שהוגש לפי הסעיפים הקטנים (3) ו־(4) מסעיף זה לשם גביתו של כל מס עיריה, כאילו היה זה מס שגובין אותו עפ"י פקודת המסים (גביה). (ב) בהטלתן של התקנות 4 ו־6 מתקנות המסים (גביה) כאמור לעיל קוראין את התקנות בהתחשב עם השנויים דלקמן, דהיינו:—

(I) המלים „ראש עיריה“ רואין אותן כאילו הן באות במקום המלים „פקיד מחוז“ ו־„מושל מחוז“ בכל מקום שהן מופיעות באותן תקנות ;

(II) המלים „גובה המסים של העיריה“ רואין אותן כאילו הן באות במקום המלים „גובה המסים“, בכל מקום שהן מופיעות באותה תקנה 4 ;

(III) המלים „קופת העיריה“ רואין אותן כאילו הן באות במקום המלים „בית־האוצר של הממשלה“ המופיעות באותה תקנה 4 ;

(IV) כשמשתמשים בטופסים המתאימים, המפורטים בתוספת לתקנות המסים (גביה), במשפט לשם גבית מסי עיריה כאמור לעיל, ישונו אותם הטיפסים עד כמה שיהא צורך בכך כדי לעשותם ראויים לשמוש.

(6) כל אימת שיש לגבות מס עיריה עפ"י הוראות פקודה זו מאת בעל כל בנין או קרקע, ואותו בנין או קרקע מסורים לבעלות בלתי־מתחלקת, מותר לגבות את המס הנ"ל מכל אחד מהבעלים־השותפים או יותר מאחד, והאדם או בני־האדם שמהם נגבה המס תהיה להם זכות לדרוש כי הבעל־השותף האחר או הבעלים השותפים האחרים ישתתפו בתשלום המס. איש איש לפי חלקו הוא, ורשאי הוא לעקל את ההכנסה מאותו בנין או קרקע עד שיגבה את הסכום המגיע משאר הבעלים־השותפים.

(7) למרות כל האמור בסעיפים הקטנים (3), (4) או

(5) של סעיף זה, הרי כשמפגרים בתשלום מסי עיריה, רשאי ראש העיריה, במקום להגיש משפט או להמשיך בו עפ"י הסעיפים־הקטנים הנ"ל, להגיש משפט לשם גבית המס הנ"ל בתור חוב אזרחי.

(8) בסעיף זה —

„חפצים“ כוללים כל מין נכסי מטלטלים.

„מוכתר“, כולל כל אדם שנתמנה ע"י מושל מחוז לשמש בתפקידי מוכתר.

„גובה המסים של העירייה“ פרושו כל אדם שנתמנה או שהופקד ע"י ראש העירייה, ואם אין ראש עירייה — ע"י המושל, לשמש בתפקידים של גובה מסים של העירייה, כולם או מקצתם, כפי שנקבע בזה.

(9) הראית כל פנקס המכוון לכלול כל שעור של הערכה שנעשתה עפ"י פקודה זו, תקובל, ללא כל הוכחה אחרת. כהוכחה לכאורה על עשיית ההערכה המוזכרת בו ועל תקפה החוקי“.

10. הסעיפים 116 ו-117 מן הפקודה העיקרית מבוטלים בזה:

בטול והוראה
המוציאה מן הכסף.

בתנאי כי שום דבר בבטול זה לא יפגע בכל כתב הרשאה שניתן כחוק עפ"י סעיף 116 מן הפקודה העיקרית לפני תאריך התחלת תקפה של פקודה זו ואפשר להוציא אותו כתב-הרשאה לפועל כאילו לא בוטל אותו סעיף.

11. התוספת השניה לפקודה העיקרית תתוקן ע"י בטול התנאי, והתנאי הראשון הנוסף לפסקא 2 מאותה תוספת, דהיינו, מהמלה „בתנאי“ עד אחרי המלים „במספר המחזיקים הנבדלים“, והחלפתם בתנאי דלקמן:—

תקון התוספת
השניה לפקודה
העיקרית.

„בתנאי שאם תפוס איזה בנין בתוך אזור העירייה ע"י מחזיק נבדל אחד או ע"י מחזיקים נבדלים אחדים, ו-(א) שולמו מסי עירייה בעדו, או (ב) אם לא חלו עליו מסי עירייה, שולם בעדו מס הרכוש העירוני לכל תקופה של שנים עשר חודש, הרי נוסף על האדם ששלם את מס העירייה או את מס הרכוש העירוני, רואין כל מחזיק נבדל באותו בנין (שאינו האדם ששלם את מסי העירייה או את מס הרכוש) בתאריך שנקבע ע"י המושל להכנת פנקס הבוחרים עפ"י סעיף 14 של פקודה זו או שנקבע לכל תקון של אותו פנקס, כאילו שלם מסי עירייה לתקופת שנים עשר החודש הנ"ל כדי סכום השווה לסכום שיתקבל כשמחלקין את הסכום ששולם לחשבון מסי העירייה או מס הרכוש במספר המחזיקים הנבדלים“.

12. התוספת השלישית לפקודה העיקרית תתוקן ע"י הוספת התנאי דלקמן לפסקת-משנה (ה) של פסקא 1 מאותה תוספת:—

תקון התוספת
השלישית לפקודה
העיקרית.

„בתנאי שאם לא נגבו במשך כל תקופה של שנים עשר חודש כל מסי עירייה או מסים המגיעים ממחזיקים, וכל בנין בתוך תחומי אזור העירייה תפוס ע"י מחזיק נבדל אחד או מחזיקים נבדלים אחדים ושולמו בעדו מסי עירייה ומסים (או מסים) או, אם לא חלו עליו מסי עירייה ומסים (או מסים), שולם בעדו מס רכוש עירוני, הרי נוסף על האדם ששלם את מסי העירייה או את המסים או את מס הרכוש העירוני הנ"ל, רואין כל מחזיק נבדל של אותו בנין (שאינו האדם ששלם את מסי העירייה או את המסים או את מס הרכוש העירוני) בתאריך שנקבע ע"י המושל להכנת פנקס הבוחרים עפ"י סעיף 14 מפקודה זו או שנקבע לכל תקון של אותו

פנקס, כאילו שלם מסי עירייה ומסים (או מסים) בעד תקופת שנים עשר החדשים הנ"ל כדי סכום השווה לסכום שיתקבל כשמחלקין את הסכום ששולם לחשבון מסי העירייה או המסים או מס הרכוש העירוני במספר המחזיקים הנבדלים.

החלפת תוספת יב
בפקודה העיקרית
בתוספת הרשה.

13. התוספת השתים עשרה לפקודה העיקרית תבטל, ובמקומה תבוא התוספת דלקמן:—

„תוספת שתיים עשרה.

הודעת התנגדות.

לכב'—

יו"ר ועדת ההערכה,
משרדי העירייה,

אני, מ..... מוסר בזה הודעה לכם, חברי הועדה הנ"ל, כי אני מתנגד לרשימת השומא הנ"ל כפי שהונחה במשרדי העירייה של..... ביחס לשווי השנתי הנקי הרשום בה לגבי הבנין העומד בשכונת של אזור העירייה של הרשום כדלקמן:—

מס' הנוש	מס' החלקה	האור הנכס	הבעל הירוע	השווי השני הנקי פונט

ועוד אני מוסר לכם הודעה כי נימוקי התנגדותי הם ורוצה אני כי ייעשה תקון ברשימת השומא הנ"ל באופן שהשווי השנתי הנקי יהא רשום כדלקמן:—

היום..... לחודש.....19.....

החתימה

הכתובת:

הערה:—את ההידעה הזאת צריך למסור לוועדת ההערכה בהתאם לסעיף 110 של הפקודה תוך 14 יום מיום פרסומה של רשימת ההערכה, וחובה לפרט בה את נימוקי ההתנגדות.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

19 במרץ, 1940.